

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București
Tel : + 021 319 97 54 interior 2043
Fax : + 021 336 85 48

DECIZIA NR. 276 / 2012

privind soluționarea contestației formulate de

SC .X. .X. SRL

înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor

din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală

sub nr.906594/09.04.2012

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, prin adresa nr..X./05.04.2012, înregistrată la Agenția Naționala de Administrare Fiscală sub nr.X/09.04.2012, cu privire la contestația formulată de **SC .X. .X. SRL** cu domiciliul fiscal în .X., Str.X nr.X Ap.X, sector X, CUI RO X, înregistrată la ORC sub nr.J40/.X./2002, împotriva Deciziei nr..X./12.10.2011 referitoare la obligațiile de plată accesorii, emisă de organele fiscale din cadrul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili.

SC .X. .X. SRL contestă suma **.X. lei**, reprezentând:

- .X. lei dobânzi de întârziere aferente TVA neachitat;
- .X. lei penalități de întârziere aferente TVA neachitat.

La data formulării contestației SC .X. .X. SRL figurează la poziția nr.X din Anexa nr.2 din OPANAF nr.2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, cu modificările și completările ulterioare.

În raport de data comunicării Deciziei nr..X./12.10.2011 referitoare la obligațiile de plată accesorii, respectiv **28.10.2011**, potrivit confirmării de primire anexată în copie la dosarul cauzei, contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.207 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată la Direcția generală de administrare a marilor contribuabili

din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, la data de **28.11.2011**, astfel cum rezultă din ștampila Registraturii acestei direcții, aplicată pe originalul contestației.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 alin.1 și art.209 alin.1 lit.c) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este investită să soluționeze contestația formulată de SC .X. .X. SRL.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei nr..X./12.10.2011 referitoare la obligațiile de plată accesorii, emisă de organele fiscale din cadrul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, societatea susține următoarele:

Organele fiscale au considerat eronat că momentul la care a avut loc compensarea a intervenit la data de 09.02.2011, în realitate compensarea pentru suma de .X. lei a intervenit începând cu data înregistrării decontului de taxa pe valoarea adăugată aferent lunii ianuarie 2010 – 25.01.2010- și a încetat la data de 25.08.2010 odată cu depunerea decontului de taxa pe valoarea adăugată aferent lunii iulie 2010 atunci când suma reprezentând taxa pe valoarea adăugată de restituit societății a depășit suma reprezentând taxa pe valoarea adăugată de plătit în baza Deciziei de impunere nr..X./03.02.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală.

Mai mult, contestatoarea susține că suma de .X. lei a fost compensată în perioada 25 februarie 2010 – 25 iulie 2010, iar după această perioadă nu se mai pot calcula dobânzi și penalități întrucât ar fi în contradicție cu prevederile art.119 alin.(2) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În susținere, contestatoarea invocă și prevederile art.120 alin.(1), art.120¹ alin.(1), art.122 și art.116 alin.(4) și alin.(5) lit.b) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și arată că, în cazul soluționării cu control anticipat a unui decont de taxa pe valoarea adăugată este considerată data depunerii decontului de taxă pe valoarea adăugată și nu data finalizării inspecției fiscale, respectiv 09.03.2011, aproape la un an de la data scadentă- 25 ianuarie 2010.

Contestatoarea susține că prin Decizia de impunere nr..X./03.02.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală au fost stabilite obligații fiscale suplimentare în sumă de .X. lei reprezentând debite și accesorii calculate până la data de 25.02.2010, dar au certificat societății și creanțe fiscale față de bugetul de stat în sumă de .X.

lei, situație în care aceasta are dreptul să calculeze accesorii până la data stingerii obligațiilor fiscale prin compensare.

Societatea prezintă calculul dobânzilor de întârziere datorate ca fiind în sumă de X lei având în vedere că pe perioada ianuarie 2010 – august 2010 a depus deconturi cu sume negative de taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de .X. lei a căror soluționare s-a realizat prin procedura controlului anticipat, iar conform Deciziei de impunere nr..X./03.02.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală a fost certificată suma de .X. lei pentru lunile ianuarie 2010 – iunie 2010, iar în ceea ce privește lunile ianuarie – iulie 2010 suma certificată în baza aceleiași decizii de impunere este de .X. lei.

Ca urmare, societatea susține că autoritățile aveau obligația să țină cont de sumele negative de taxa pe valoarea adăugată certificate prin Decizia de impunere nr..X./03.02.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, întrucât chiar dacă au fost rambursate efectiv la data de 09.03.2011 exigibilitatea acestora a luat naștere în cursul anului 2010 și, mai exact, la data la care deconturile de taxa pe valoarea adăugată aferente au fost depuse.

În ceea ce privește penalitățile de întârziere, societatea susține că nu are obligația plății unor astfel de sume întrucât potrivit prevederilor OUG nr.39/2010 pentru modificarea și completarea OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care a intrat în vigoare la data de 01.07.2010, coroborate cu prevederile art.120 ^1 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, penalitățile de întârziere se calculează pentru debitele principale scadente înainte de 01.07.2010 și care nu au mai fost stinse până la data de 01.08.2010.

Contestatoarea susține că obligațiile fiscale stabilite prin Decizia de impunere nr..X./03.02.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală au fost stinse prin compensare înainte de 1 iulie 2010, mai exact la data de 25.07.2010, de unde reiese că societatea nu are obligația plății penalităților de întârziere.

De asemenea, contestatoarea susține că deși a formulat contestația nr..X. împotriva Deciziei de impunere nr..X./03.02.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, aceasta nu a fost soluționată în termenul de 45 de zile prevăzut de art.70 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare. Mai mult, au fost stabilite accesorii în sarcina societății după mai bine de 7 luni de la data depunerii contestației.

Pentru motivele prezentate contestatoarea solicită admiterea contestației astfel cum a fost formulată.

II. Prin Decizia nr..X./12.10.2011 referitoare la obligațiile de plata accesorii, organele fiscale din cadrul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili au stabilit în sarcina societății suma de .X. lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei stabilită prin Decizia de impunere nr..X./03.02.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală.

Dobânzile și penalitățile de întârziere ei au fost stabilite pe perioada 25.02.2010 – 07.02.2011.

III. Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei si avand in vedere motivatiile societatii contestatoare si constatarile organelor fiscale, in raport cu actele normative invocate de acestea, se retin urmatoarele :

Referitor la suma de .X. lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, cauza supusă soluționării este dacă Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală se poate pronunța asupra cuantumului accesoriilor datorate bugetului de stat în condițiile în care prin Decizia nr.275/19.06.2012 s-a desființat parțial Decizia de impunere nr..X./03.02.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală pentru taxa pe valoarea adăugată ce constituie bază de calcul pentru accesorii.

În fapt, prin Decizia nr..X./12.10.2011 referitoare la obligațiile de plată accesorii s-au stabilit în sarcina societății accesorii în sumă de .X. lei, astfel:

- .X. lei dobânzi de întârziere aferente TVA neachitat;
- .X. lei penalități de întârziere aferente TVA neachitat.

Prin contestația formulată împotriva Deciziei nr..X./12.10.2011 referitoare la obligațiile de plată accesorii contestatoarea susține că nu datorează dobânzile de întârziere în cuantumul stabilit de organele fiscale având în vedere că pe perioada ianuarie 2010 – iulie 2010 societatea a depus deconturi cu sume negative de taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de .X. lei prin care a solicitat rambursarea taxei pe valoarea adăugată, iar organele de inspecție fiscală care au emis Decizia de impunere nr..X./03.02.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală aveau obligația să țină cont de sumele negative, chiar dacă aceste sume au fost rambursate efectiv la data de 09.03.2011 exigibilitatea a luat naștere la data la care deconturile au fost depuse.

În drept, potrivit art.119 alin.1 și art.120 alin.1 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“ART.119

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

ART.120

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

Conform art.47 alin.2 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“(2) Desființarea totală sau parțială, potrivit legii, a actelor administrative prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage desființarea totală sau parțială a actelor administrative prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale anulate, chiar dacă acestea au devenit definitive în sistemul căilor administrative de atac.”

Față de prevederile legale de mai sus se reține că pentru neachitarea la termen a taxei pe valoarea adăugată calculată pe perioada 2004-2009, stabilită prin Decizia de impunere nr..X./03.02.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală, societatea datorează dobânzi de întârziere începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

Se reține că prin Decizia de impunere nr..X./03.02.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală au fost calculate majorări/dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar pe perioada 2004 - 2009, până la data de 25.02.2010 iar prin Decizia nr..X./12.10.2011 referitoare la obligațiile de plată accesorii au fost calculate accesorii în sumă totală de .X. lei pe perioada 25.02.2010 – 07.02.2011.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei stabilită suplimentar pe perioada 2004-2009 și care constituie bază de impozitare pentru accesoriile calculate prin Decizia nr..X./12.10.2011 referitoare la obligațiile de plată accesorii, se reține că prin Decizia nr.275/19.06.2012, așa cum s-a analizat la cap.III pct.1 și 2, s-a decis desființarea parțială a Deciziei de impunere nr..X./03.02.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei.

Se reține că accesoriile stabilite prin Decizia nr..X./12.10.2011 referitoare la obligațiile de plată accesorii, contestate, sunt aferente debitului principal stabilit prin Decizia de impunere nr..X./03.02.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, iar ca urmare a soluției de desființare parțială a deciziei de impunere contestată societatea a fost repusă în situația anterioară verificării în ceea ce privește obligația fiscală de plată cu titlu de taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de X lei.

Având în vedere principiul de drept conform căruia „*accesoriul urmează principalul*” se va desființa Decizia nr..X./12.10.2011 referitoare la obligațiile de plată accesorii pentru accesoriile în sumă .X. lei, urmând ca organele fiscale să stabilească cuantumul accesoriilor datorate bugetului de stat, în funcție de prevederile legale în vigoare, de cele precizate în prezenta decizie și de argumentele contestatoarei.

Pe cale de consecință, în temeiul art.216 alin.3 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora: “(3) *Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare*”, coroborate cu alin.3¹ al aceluiași articol și cu pct.11.6 din Ordinul nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care prevede: “11.6 *Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente*”, **se va desființa Decizia nr..X./12.10.2011 referitoare la obligațiile de plată accesorii pentru accesoriile în sumă de X lei**, urmând ca organele fiscale să aibă în vedere precizările din Decizia nr.275/ 19.06.2012 și în funcție de cele constatate la reanalizare, precum și în funcție de argumentele contestatoarei, să stabilească dacă societatea datorează accesoriile stabilite prin decizia de calcul accesorii contestată. Organele fiscale vor emite un nou act administrativ fiscal prin care se vor stabili accesoriile datorate bugetului de stat, dacă este cazul.

Pentru considerentele arătate și conform temeiurilor legale invocate în decizie, precum și în baza prevederilor art.216 alin.3 și alin.3¹ din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu pct.11.6 din Ordinul nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

Desființarea Deciziei nr..X./12.10.2011 referitoare la obligațiile de plată accesorii, emisă de organele fiscale din cadrul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, **pentru suma de X lei, reprezentând:**

- .X. lei dobânzi de întârziere aferente TVA neachitat;
  - .X. lei penalități de întârziere aferente TVA neachitat,
- urmând ca organele fiscale să procedeze la reanalizarea accesoriilor ținând cont de prevederile legale aplicabile în spetă și de cele precizate prin prezenta decizie, și să emită un nou act administrativ fiscal dacă este cazul.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel X, in termen de 6 luni de la comunicare.

X

DIRECTOR GENERAL